

2. Tégedet híven szolgálunk, Mert papunk vagy most és királyunk,
S az maradsz mindörökkön át;
Feltámadás lett a részed, És ki elválasztott gyermeked,
Az épp oly dicsőséget lát;
Te az oltáron vért Ontottál vétkünkért Békítésül;
Felszentelted, Naggyá tetted A királyi s papi népet.
3. Egykor majd életre hívod, A tiedet feltámasztod,
És fényességbe vezeted.
Ott örök örömben élünk, És látunk, Urunk – örök részünk –
Majd színről színre tégedet.
A halandó testet Átformálja kezed Lelki testté;
S szent hazánkba, Égi honba, Eljutunk majd országodba.
4. Feltámadt, nézz testvéridre, És barátaid hű szívébe,
Kik itt a földön járunk még.
Jöjj hát elénk, arra kérünk, Hogy jöttödnek hadd örvendezzünk,
Ha látjuk világod fényét.
Üdvöt adsz azoknak, Kik már feltámadtak A hit által,
S elkerülték A haláléjt; Ó, erősítsd néped hitét!

61. Egy az, akiben mi élünk...

Előző énekre.

1. Egy az, akiben mi élünk, Ki halált szenvedett el értünk,
És drága vérén megváltott!
Szívünk, lelkünk adjuk néked, A fájdalmak nagy emberének,
Hogy légyen velünk jószágod.
Ó, fogadj minket fel, Az üdvre készíts el Mindnyájunkat;
Ó, el ne vedd Kegyelmedet, Ne rejtse el tőlünk szívedet!
2. Nem mi választottunk téged, Te szántál nekünk üdvösséget
Kegyelmedből idők előtt.
A mi erőnk gyenge, semmi, És senki semmit nem tud tenni,
Ha Te nem adsz nekünk erőt.
A test bölcsessége Nem visz üdvösségre, Csak a Krisztus!
Ki tied lett, S téged követ, Az dicsőn hordja szégyened.
3. Megváltónk, legnagyobb tetted Mily csendesen és halkán kezded;
Mik vagyunk, Uram, előtted?
De Te küzdeni fogsz értünk, És szent oltalmad lesz a vértünk,
Így bízunk, Jézus, tebenned.
Ígéd, mint mustármag, Előbb oly kicsiny csak, De fává nő;
Mert, Urunk, Te Vagy őrzője, Atyád bíz a őrzésedre.